

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 24 de febrer de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 9 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 43. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

(*Inoïble*) ...del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, formula la pregunta l'il·lustre diputat i síndic del Grup Parlamentari Popular senyor Castellano.

Por favor, señor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Molt excel·lent president.

Molt honorable president de la Generalitat.

Senyories.

El govern socialista nega l'aigua que necessita la Comunitat Valenciana, i en canvi, autoritza regar el desert dels Monegros, no ja per raons de solidaritat entre regions sinó per qüestions exclusivament polítiques.

I dic això perquè el Pla hidrològic nacional que aprovà el govern del Partit Popular i que aprovava a més el transvasament de l'Ebre era solidari absolutament amb tots. Era solidari amb tots perquè permetia transformacions, noves infraestructures, noves inversions, per a Aragó, però també permetia i aprovava allò que era el transvasament de les aigües de l'Ebre. I totes este decisions que el govern socialista acaba de prendre i que pren des que ha accedit al govern, són insolidàries i són insultants per a la Comunitat Valenciana.

La transformació de regadius acompanyada de noves infraestructures i de noves inversions per a Aragó ja estava prevista en el Pla hidrològic nacional, però contemplada sempre en el marc d'una política de l'aigua general, d'una política global i solidària de l'aigua que incloïa el transvasament de l'Ebre. I mosatros volem allò millor per a totes les comunitats i, lògicament, també per a Aragó, però lògicament hem de defendre les coses nostres.

I ara què és el que ocorre en la Comunitat Valenciana? Ni transvasament ni aigua, i damunt s'autoritza regar un desert en què se va a requerir alguna cosa més que el volum de l'aigua sobrant que els valencians reclamàvem en el Pla hidrològic nacional. *Que viva la solidaritat, senyors socialistes!*

Dia el govern socialista que la derogació del transvasament obeïa a raons mediambientals de protecció del delta. Bé, ara se demostra amb esta decisió que no era cert, perquè l'autoritització de transformar en regadiu tot el desert dels Monegros contradiu clarament i objectivament eixa afirmació.

I miren vostés, mentres el Pla hidrològic nacional, que contenia el transvasament de l'Ebre, estava avalat per un gran nombre de científics i d'experts, esta decisió del Govern no sols en pocs dies compta, a dia de hui, amb el rebuig de més de 500 científics i experts.

I a tot açò s'ha d'afegir que la situació s'agreuja perquè el Govern no ha ficat en marxa ninguna alternativa al transvasament de l'Ebre per a portar-nos l'aigua, és més, l'alter-

nativa brilla per la seua absència. I damunt, comporta la pèrdua de 1.200 milions d'euros de fons europeus que estaven aprovats i destinats per al transvasament.

Senyories, la Comunitat Valenciana ha demostrat ser eficaç, eficient i responsable en les polítiques de reutilització i d'estalvi d'aigua, molt per damunt de la majoria de la resta de comunitats autònomes. La Comunitat Valenciana, a més, és l'única de tota la conca mediterrània que està perdent superfície de regadiu. I quina és la resposta del govern socialista davant de tot això? No al transvasament, ninguna alternativa que mos garantisca l'aigua, problemes en el transvasament Xúquer-Vinalopó, encara que se diu que sí, se reduïx a la mitat i se deixa al voltant de 40 o 50 hectòmetres cúbics anuals, i decisions polítiques atemptatòries contra els nostres interessos, perquè tenen conseqüències de futur i perquè poden, senyories, i això és molt important, impossibilitar de cara al futur el transvasament de l'Ebre.

Per això, senyor president, li formulem la pregunta relativa als efectes que pot tindre en els interessos de la Comunitat Valenciana esta decisió del Ministeri de Medi Ambient, i si pensa el seu governem emprendre alguna iniciativa sobre això.

I açò no ho preguntem ni ho fem per fer victimisme sinó tot el contrari, (*remors*) per fer solidaritat i justícia, senyors socialistes. I vostés s'havien de sumar a fer solidaritat i justícia per als valencians i per a les valencianes. Però, a més, li preguntem açò, senyor president, perquè la política del govern socialista respecte a la Comunitat Valenciana se sembla ja a la de Felipe V, com tots saben, ni aigua, ni pa ni sal per als valencians. I crec que una vegada més en la història això no hauriem de consentir.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castellano. (*Veus. El senyor president colpeja amb la maceta*)

Por favor, señores.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Señor portavoz del Grupo Parlamentario Popular.

Pues, efectivamente, yo creo que este es un episodio más de lo que ya sabíamos que iba a ocurrir. Todo aquello que se nos dijo para justificar la paralización del trasvase del agua del Ebro durante estos meses ha ido cayéndose. Sabíamos que esa decisión era producto del engaño y de la insolidaridad del Partido Socialista ahora en el gobierno de España, lo sabíamos. Y durante estos meses ni ha habido alternativa a este trasvase del agua del Ebro ni los problemas previstos para ese río se contemplan a la hora de seguir tomando decisiones, y, en definitiva, al final de toda esta historia lo que queda es una agresión sin ningún tipo de paliativos a la Comunidad Valenciana por parte del gobierno socialista.

Nosotros, desde el primer minuto, estuvimos apoyando el pacto del agua, el pacto del agua para Aragón, que forma parte sustancial del Plan hidrológico nacional, a la vez que los regantes de Aragón y el Partido Popular de Aragón, de forma solidaria, han estado siempre de acuerdo con el trasvase del agua del Ebro a la Comunidad Valenciana, a Murcia y a Almería. Lo único que ha fallado, lo único, en

toda esta historia no ha sido el caudal del Ebro, no han sido los regantes, no ha sido el Partido Popular, no han sido los aragoneses y los valencianos; ha sido el Partido Socialista Obrero Español (*veus*), lo único.

El Partido Socialista Obrero Español en el gobierno de España ha roto el proyecto de solidaridad entre territorios más importante puesto en marcha en la historia de España.

El senyor president:

Señor Such.

El senyor president del Consell:

Pero con una víctima: la Comunidad Valenciana. Los socialistas valencianos, que tendrían que haber estado apoyando ese trasvase del agua del Ebro, no han apoyado el trasvase y han apoyado la decisión más injuriosa a la Comunidad Valenciana que jamás se haya podido poner en marcha en la historia de nuestro país.

Paralizar el trasvase del agua del Ebro bajo aquellos argumentos, argumentos que no se han puesto en marcha, ha sido una decisión injustificada.

Desde la Comunidad Valenciana vamos a seguir reivindicando ese trasvase. Vamos a seguir reivindicando ese plan hidrológico nacional en su totalidad. Vamos a seguir defendiendo que la comunidad de Aragón obtenga, gracias a ese plan hidrológico nacional del Partido Popular, del gobierno del Partido Popular, obtenga el doble de hectómetros cúbicos que hoy está consumiendo Aragón. Vamos también a defender que ese plan hidrológico nacional permita el desarrollo del doble de hectáreas de regadío en Aragón. Lo vamos a defender. Pero también vamos a exigir con esa misma solidaridad el trasvase del agua del Ebro a la Comunidad Valenciana. O, dicho de otro modo, agua para Aragón y agua para la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Y así seguiremos defendiendo el proyecto de solidaridad, desde una tierra como esta, que es solidaria como pocas, que ha sabido defender ese proyecto necesario de 350 hectómetros cúbicos para nuestra tierra del trasvase del agua del Ebro haciendo inversiones en modernización de nuestros regadíos, haciendo inversiones en sistemas de depuración del agua que utilizamos en nuestra comunidad, haciendo inversiones para ser más eficaces y más eficientes en el uso del agua, y sobre todo, defendiendo el agua para todos los españoles que necesiten el agua, incluidos los valencianos. (*Aplaudiments*) Así es como se hace un proyecto de solidaridad y de futuro para nuestro país.

¿Qué es lo que ha hecho el Partido Socialista en el gobierno? Romper definitivamente un proyecto de solidaridad, de entendimiento y de apuesta colectiva en nuestro país. Eso es lo que ha ocurrido. Y el drama aquí es triple. Uno, el Partido Socialista paraliza el trasvase del agua del Ebro. Dos, pone en incertidumbre el trasvase del Júcar al Vinalopó, cada día dice una cosa diferente, seguiremos defendiendo los 80 hectómetros cúbicos (*veus*) del Júcar al Vinalopó. (*El president colpeja amb la maceta*) Y tres—ese es un gesto de insolidaridad también por su parte— y tres, socialistas de Castilla-La Mancha ponen en duda el trasvase del Tajo al Segura. Todo el proyecto de solidaridad en torno al agua, tan necesario para la Comunidad Valenciana y para toda España, puesta en tela de juicio por los socialistas en España y defendido por los socialistas en la Comunidad Valenciana. Eso es lo que está ocurriendo.

Que lo sepan los regantes de Aragón y que lo sepan todos los aragoneses. Los valencianos estamos dispuestos a seguir apoyando que se multipliquen sus hectáreas de regadío. Lo que pedimos es algo que es justo, que es que ese trasvase previsto se realice a nuestra comunidad.

Agradecemos a los regantes de Aragón que apoyasen el trasvase del agua del Ebro. Apoyamos también que ellos tengan la oportunidad de desarrollo y prosperidad en la comunidad de Aragón. La Comunidad Valenciana, como siempre, solidaria. Pero exigimos ese trasvase y seguiremos reclamándolo todos los días que sean necesarios. Y serán necesarios mientras gobierne el Partido Socialista en Madrid.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Pla i Durà:

Sí, senyor president.

Senyories.

Dictamen del Comité de les Regions de 13 de març del 2002, *Estratègies de foment de la cooperació transfronterera i interregional en una Europa ampliada*, informe del Parlament Europeu, al capdavant, Giorgio Napolitano, sobre el paper dels poders regionals i locals en la construcció europea.

Al voltant d'això, alguns presidents autonòmics d'este país decidiren fer cas a este tipus de dictàmens que afavoria la cooperació entre regions per a tindre un paper millor i major en la Unió Europea, en el seu cas, en el cas del Partit Popular, el president de Galícia; en el cas de Catalunya, el president català.

Vosté des del primer moment va rebutjar açò, i a més, va fer afirmacions totalment fora de lloc, diguent que trencava la Constitució, diguent que anava a... bé, barbaritats. Jo li vaig dir en un debat ací, en el debat de política general, que em pareixia que d'una vegada per totes esta comunitat havia de superar el seu aïllament i havia de fer un esforç per buscar espais de cooperació en el marc del que havien definit tant el Parlament Europeu com el Comité de les Regions. Vosté em va contestar que "no era la nostra estratègia", i a més a més, va dir que l'euroregió que jo defensava era una euroregió que col·locava a Barcelona en el centre de l'espai geogràfic, la regió... Bé, vosté estava, com una vegada més ha demostrat, acomplexat. Jo li vaig dir: bé, encapçale vosté, i anem els dos a Catalunya i convidem a Catalunya, Andalusia, a Múrcia, a Balears, i que siga la Comunitat Valenciana el centre, però fer una euroregió que defense els interessos de la nostra comunitat, de la seua gent.

Ací han comparegut un conjunt de representants de la societat civil valenciana al llarg d'estos dies amb motiu de l'Estatut. Des de la universitat, passant per la xicoteta i mitjana empresa, passant pels sindicats, tots han defensat la necessitat d'espais de cooperació consolidats en el marc de la Unió Europea per a defensar els interessos valencians.

I degut a això, és el motiu de la meua pregunta: Pensa vosté fer alguna cosa? Té previst fer amb els seus homò-